

Sygn. akt III Ca 1411/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Arkadia Wyraz - Wieczorek

Sędzia SO Anna Hajda

Sędzia SR (del.) Roman Troll (spr.)

Protokolant Renata Krzysteczko

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2015 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa A. K. i J. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 3 czerwca 2014 r., sygn. akt I C 139/13

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. solidarnie na rzecz powodów A. K. i J. K. kwotę 10.212,60 zł (dziesięć tysięcy dwieście dwanaście złotych i 60/100) z ustawowymi odsetkami:

– od kwoty 9.116,60 zł (dziewięć tysięcy sto szesnaście złotych i 60/100) od dnia 5 maja 2012 roku do dnia zapłaty,

– od kwoty 1.096 zł (tysiąc dziewięćdziesiąt sześć złotych) od dnia 18 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 133 zł (sto trzydzieści trzy złote) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Roman Troll SSO Arkadia Wyraz - Wieczorek SSO Anna Hajda

Sygn. akt III Ca 1411/14

UZASADNIENIE

Powodowie A. K. i J. K. wnieśli pozew o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 13.082,95 zł wraz z odsetkami ustawowymi: od kwoty 9.836,95 zł od dnia 5 maja 2012 r. do dnia zapłaty, od kwoty 3.000 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i od kwoty 246 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazali, iż samochód marki F. (...), będący ich własnością, został uszkodzony w wypadku drogowym z dnia 31 marca 2012 r., który spowodował inny uczestnik ruchu,

ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego, który w wyniku postępowania likwidacyjnego wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 23.209,93 zł tytułem kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu, zaś wysokość dochodzonego roszczenia wynika z różnicy pomiędzy kwotą wypłaconego odszkodowania, a kwotą jaka powinna być poszkodowanemu wypłacona z tytułu przedmiotowej szkody, wyliczoną na podstawie kalkulacji naprawy (9.836,95 zł) i powiększoną o koszt sporządzenia przedmiotowej kalkulacji (246 zł) oraz o kwotę 3.000 zł w związku z utratą wartości samochodu.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powodów kosztów procesu. W uzasadnieniu podał m.in., że w toku postępowania likwidacyjnego uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i wypłacił powodom kwotę 23.209,93 zł, stanowiącą równowartość kosztów naprawy brutto, zakwestionował roszczenie z tytułu utraty wartości handlowej pojazdu, gdyż tego typu szkodę oblicza się, jeśli spełnionych jest kilka warunków, m.in. naprawa pojazdu zgodnie z technologią producenta, zaś powodowie nie wykazali, by pojazd był naprawiany.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Gliwicach dnia 3 czerwca 2014 r. zasądził od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 9.362,60 zł, wraz ustawowymi odsetkami od kwoty 9.116,60 zł od dnia 5 maja 2012 r. do dnia zapłaty i od kwoty 246 zł od dnia 18 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty (pkt 1); oddalając powództwo w pozostałym zakresie (pkt 2) oraz zasądził od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 3.572 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego (pkt 3) i nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 477,41 zł tytułem zwrotu wydatków (pkt 4).

Sąd Rejonowy w Gliwicach ustalił, że w dniu 31 marca 2012 r. doszło do wypadku, w wyniku którego uszkodzeniu uległ, stanowiący własność powodów samochód marki F. (...), a sprawca zdarzenia kierował pojazdem, który był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego. Szkada została zgłoszona 31 marca 2012 r., a postępowanie likwidacyjne spowodowało wypłacenie powodom odszkodowania w wysokości 23.209,93 zł - równowartość kosztów naprawy brutto, przy czym uzasadniony koszt naprawy pojazdu brutto ustalony przez Sąd Rejonowy wynosi 32.326,53 zł, przy zastosowaniu nowych części zamiennych i średnich stawek za robocizogodzinę w 2012 r. Sąd Rejonowy uznał, że samochód poszkodowanych nie spełnia warunku zastosowania rynkowego ubytku wartości po naprawie powypadkowej wykonanej prawidłowo, ponieważ była ona wykonana niezgodnie z zalecaną przez producenta technologią i nie została wykonana w stacji naprawy spełniającej wymagania techniczne i kadrowe do wykonania takich napraw. Dnia 28 września 2012 r. powodowie wezwali pozwaną do zapłaty kwoty 13 082,95 zł, oraz 3.000 zł związanej z utratą wartości pojazdu. Dochodzili także kwoty 246 zł tytułem kosztów sporządzenia prywatnej opinii.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Sąd Rejonowy uznał, iż powództwo należało uwzględnić w części, a orzekając oparł się na art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, art. 822 § 1 k.c. i art. 361 k.c. Sąd Rejonowy wskazał, iż biegły ustalił, że koszt naprawy uszkodzonego pojazdu wynosił 32.326,53 zł brutto, zaś opinia ostatecznie nie była kwestionowana przez strony. Sąd pierwszej instancji ustalił zatem, że kwota w tej wysokości stanowi pełne odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu, a więc biorąc pod uwagę, że w toku postępowania likwidacyjnego została wypłacona poszkodowanemu za uszkodzenie pojazdu kwota 23.209,93 zł, to pozwany winien był wypłacić pozostałą część odszkodowania, a zatem kwotę 9.116,60 zł (32.326,53 zł - 23.209,93 zł). Do powyższej sumy Sąd Rejonowy doliczył kwotę 246 zł, jaką poszkodowani ponieśli w związku z wykonaniem prywatnej opinii mającej na celu ustalenie wysokości żądania określonego w pozwie.

Roszczenie o zapłatę kwoty 3.000 zł z tytułu utraty wartości samochodu zostało przez Sąd meriti jako niezasadne oddalone, gdyż oceniając je oparł się na opinii biegłego sądowego, z której jednoznacznie wynika, że samochód poszkodowanych po przeprowadzonej obecnie naprawie nie spełnia warunku zastosowania rynkowego ubytku wartości po naprawie powypadkowej wykonanej prawidłowo, zgodnie z technologią zalecaną przez producenta, w stacji naprawy spełniającej wymagania techniczne i kadrowe do wykonania takich napraw.

O odsetkach Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, a

o kosztach postępowania na podstawie art. 100 k.p.c., albowiem powodowie przeważającym zakresie wygrali proces, dlatego koszty procesu zostały w całości zasądzone na ich rzecz, a składają się na nie: wynagrodzenie radcy prawnego 2.400 zł, opłata od pełnomocnictwa 17 zł, opłata od pozwu 655 zł i zaliczka na opinię biegłego 500 zł.

Apelację od tego wyroku złożyli powodowie zaskarżając go w części oddalającej powództwo ponad kwotę 9 362, 60 zł o kwotę 850 zł, wnosząc o zasądzenie kwoty 850 zł tytułem spadku wartości rynkowej pojazdu. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucili naruszenie prawa materialnego poprzez błędną wykładnię art. 361 § 1 i 2 k.c. i na skutek tego wadliwe przyjęcie, że powodom nie należy się odszkodowanie z tytułu utraty wartości rynkowej pojazdu, a w konsekwencji naruszenie zasady pełnej kompensaty szkody, a także naruszenie prawa procesowego – art. 233 k.p.c. poprzez błędną ocenę dowodu z opinii biegłego i przyjęcie, że powodom nie przysługuje odszkodowanie z tytułu spadku wartości rynkowej pojazdu. Przy tak postawionych zarzutach wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów ponad zasądzoną w punkcie 1 wyroku kwotę także kwoty 850 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 stycznia 2013 r., a także zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego zwrotu kosztów postępowania za drugą instancję. W uzasadnieniu wskazali, że Sąd Rejonowy bezzasadnie oddalił powództwo w części dotyczącej utraty wartości rynkowej pojazdu związanej z dokonaną naprawą przyjmując za biegłym, że z uwagi na naprawę pojazdu w sposób niezgodny z technologią naprawy niespełniony został warunek zastosowania rynkowego ubytku wartości.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy podziela i uznaje za swoje ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd pierwszej instancji, ponieważ ustalenia te znajdują oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym, natomiast należy je uzupełnić o ustalenie, iż w przypadku dokonania naprawy samochodu powodów zgodnie z technologią producenta we właściwej stacji naprawy i zastosowaniu części oryginalnych utraciłby on na wartości 850 zł /wskazane to zostało przez biegłego w opinii uzupełniającej k. 98 – 100/. To ostatnie ustalenie wskazuje, w jakiej wysokości samochód powodów utracił na wartości na skutek zdarzenia, nawet wówczas, gdyby został naprawiony zgodnie z technologią producenta i doprowadzony do stanu poprzedniego. Sąd Rejonowy zupełnie pominął tę okoliczność i nie wziął jej pod uwagę przy ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego w tym zakresie naruszając art. 233 § 1 k.p.c. To spowodowało także, że Sąd Rejonowy dokonał błędnego zastosowania art. 361 § 1 i 2 k.c., uznając, iż powodom nie przysługuje odszkodowanie z tytułu ubytku wartości rynkowej pojazdu. Dlatego też na uwzględnienie zasługuje również podniesiony przez skarżących zarzut naruszenia art. 361 § 1 i 2 k.c., albowiem niewątpliwie na skutek zdarzenia, za które odpowiedzialny jest pozwany powodowie musieli naprawić swój samochód, który uległ w uszkodzeniu na skutek przedmiotowego zdarzenia.

Wskazać należy, iż niekwestionowana przez strony odpowiedzialność pozwanego za skutki przedmiotowego wypadku drogowego ma źródło w regulacji art. 415 k.c. w związku z art. 436 § 1 k.c. i postanowieniach umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, zawartej przez pozwanego ze sprawcą wypadku drogowego oraz w regulacji art. 822 § 4 k.c., uprawniającej poszkodowanego do dochodzenia roszczenia bezpośrednio od pozwanego zakładu ubezpieczeń. Na zasadach ogólnych rodziła ona po stronie pozwanego obowiązek zapłaty poszkodowanemu odszkodowania za wynikię w jego następstwie szkody. Ich zakres wyznacza regulacja art. 361 § 1 k.c., zgodnie z którą pozwany jest zobowiązany do zrekompensowania szkód, będących normalnym następstwem zdarzeń, z którego one wynikły.

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 12 października 2001r. w sprawie o sygn. III CZP 57/01 (opublikowana w OSNC z 2002 r, nr 5, poz. 57) wskazał, że odszkodowanie za uszkodzenie samochodu może obejmować oprócz kosztów jego naprawy, także zapłatę sumy pieniężnej, odpowiadającej różnicy pomiędzy jego wartością przed uszkodzeniem i po naprawie. Z art. 361 § 1 i 2 k.c. wynika obowiązek pełnej kompensacji szkody. Wartość samochodu po jego naprawie to nic innego jak jego wartość rynkowa, a ponieważ wartość ta w wyniku uszkodzenia, choć później wyeliminowanego, zmalała w stosunku do tej, jaką pojazd ten miałby na rynku, gdyby nie został uszkodzony, to kompensata powinna obejmować nie tylko koszty naprawy, ale także tę różnicę wartości.

Samochód powodów został wyprodukowany w 2009 r., a do jego uszkodzenia doszło w 2012 r., przy przebiegu około 10.000 kilometrów, a zakupiony został on jako nowy przy przebiegu 20 km. Bezsporne w sprawie jest, że naprawy nie dokonano w autoryzowanej stacji obsługi, a zarówno zdaniem biegłego, jak i zdaniem Sądu Rejonowego ta okoliczność sama w sobie wyłącza możliwość ustalenia utraty wartości tego pojazdu, jednakże należy zauważyć, że na rynku sprzedaż pojazdu uszkodzonego w wyniku wypadku, niezależnie od tego w jaki sposób został naprawiony i czy w ogóle dokonano naprawy, niesie za sobą ubytek wartości tego pojazdu. Wskazuje na to również biegły wyliczając ubytek wartości pojazdu przy założeniu dokonania prawidłowej technologicznej naprawy. Biegły w swojej opinii uzupełniającej, przyjmując że naprawa została dokonana w autoryzowanej stacji obsługi, wyliczył ubytek wartości pojazdu na kwotę 850 zł - jednocześnie zaznaczając, że na skutek naprawy poza taką stacją nie można określić tego ubytku wartości. Sąd Odwoławczy uznał, że przyjmując, iż samochód naprawiony zgodnie z technologią producenta we właściwej stacji obsługi traci na wartości 850 zł, to niewątpliwie pojazd powodów, uszkodzony na skutek zdarzenia z 2012 r., także utracił na wartości co najmniej taką kwotę. Podkreślenia wymaga, że dokonanie naprawy w niewłaściwej stacji obsługi obciąża powodów, dlatego też ubytek wartości tego pojazdu ponad tę kwotę nie może być uznany za zasadny, jednakże powodowie w apelacji dochodzą jedynie kwoty 850 zł wskazanej w opinii przez biegłego sądowego, a więc apelacja ta zasługuje na uwzględnienie w całości. Opinia biegłego sądowego w tej części nie była również przez strony kwestionowana.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy uznał za zasadną apelację powodów i na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzekł jak w pkt 1 wyroku podwyższając zasądzoną kwotę o 850 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia złożenia pozwu. Orzeczenie o kosztach postępowania zostało oparte na treści art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 108 § 1 k.p.c. przy zastosowaniu § 6 pkt 2 w związku z § 12 ust. 1 pkt 1 w rozporządzenia ministra sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez skarb państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490), zasądzając od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 133 zł tytułem kosztów postępowania odwoławczego, albowiem pozwany przegrał w całości postępowanie odwoławcze, a na zasądzoną kwotę skalają się wynagrodzenie pełnomocnika powodów w wysokości 90 zł oraz opłata od pozwu w wysokości 43 zł.

SSR (del.) Roman Troll SSO Arkadia Wyraz – Wieczorek SSO Anna Hajda